

πορικοῦ οἴκου Βώξ, ὃς τις ἐπὶ τούτῳ ἔπεμψε τὸν Γάλλον Στέφανον Μαρσάνδον. Ἡ περιήγησις δ' αὐτοῦ ἤρχισε 1790 (14 Δεκεμ.) καὶ ἐτελείωσε τὸ 1791.

Ὁ Ἀγγλος Γεώργιος Βαγκουβέρδς ἔκαμε τὸν εἰκοστὸν πρῶτον περίπλουν τοῦ κόσμου 1790—1795. Κατὰ τὰς ἀρχὰς δὲ τοῦ 19 αἰῶνος ὁ συμπολίτης αὐτοῦ Ἰωάννης Τουρνεβοῦλος ἔκαμεν ἕτερον περίγειον περίπλεον ἐκ τῶν 1800 μέχρι τῶν 1804, καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὰ πλοῖα τῆς Ῥωσσίας ἤρχισαν κατὰ πρῶτον νὰ περιπλέωσι τὸν κόσμον. Μόλις ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Αἰκατερίνης ὁ Ἀλέξανδρος δέταξε νὰ γίνῃ ἀμέσως ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Κρουζεστέρνου περίγειος πλοῦς (1803—1805). Μετὰ τοῦτον δ' ἐγένεν ὁ περίπλους τοῦ Γάλλου Φρεῦσικέτου, καὶ μετ' αὐτὸν καὶ ἄλλοι τινές, ἂν θυχί τοσοῦτόν ἐπίσημοι.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΕΞΑΓΩΓΙΜΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ.

ΟΠΙΟΝ. Τὸν πρῶτον μεταξὺ τῶν κυριωτέρων ἄρθρων τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἀσίας ἐπέχει τὸ ὄπιον. Καλλιεργεῖται δὲ ἢ ἐξάγουσα αὐτὸ μήκων (παππαροῦνα) ἰδίᾳ μὲν εἰς τὴν Ἑλλάσθονα Ἀσίαν καὶ τὴν Περσίαν, ἀλλὰ πρὸ πάντων εἰς τὴν Ἰνδίαν, καὶ κυρίως εἰς τὰς χώρας τῆς Μάλβας, τῆς Βαχάρ καὶ Βεναρές. Εἰς τὴν Μάλβαν μάλιστα τοσοῦτον ἐκτεταμένη εἶναι ἡ καλλιέργεια τοῦ ὀπίου, ὥστε τὸ ἐξαγόμενον ἐξ αὐτῆς εἶναι σχεδὸν ἴσον μὲ τὸ συναγόμενον εἰς τὸ λοιπὸν μέρος τῆς Ἰνδίας. Εἶναι δὲ πασίγνωστον ὅτι τὸ ὄπιον κυρίως δαπανᾶται εἰς τὴν Κίναν.—Ὅτε ὁ Λόρδ Μαρκατνεὺς ἐπεσκέφθη τὴν Κίναν κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, λέγει ὅτι δὲν ἐγνώριζον τὸ ὄπιον εἰμὴ ὡς φάρμακον χρησιμεῦον μόνον εἰς τὴν ἰατρικὴν· περὶ τὰς ἀρχὰς ὅμως τοῦ παρόντος τὸ μανιωδες πάθος τῶν Κινέζων διὰ τὸ ναρκωτικὸν τοῦτο ἔφθασεν εἰς τοσοῦτον

βαθμὸν, ὥστε κατήντησε τὸ ὄπιον νὰ γίνῃ τὸ κυριώτερον ἄρθρον τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν ταύτην, ἀν καὶ τὸ εὐπόριον αὐτοῦ ἐκτελεῖται κρυφίως, τὸ ὁποῖον καὶ ἔδωσεν αἰτίαν εἰς τὸν ἐσχάτως γινόμενον Ἀγγλοσινικὸν πόλεμον. Ὁ ἀκόλουθος πίναξ μᾶς δεῖκνύει ἀξιοθαύμαστον αὔξησιν τοῦ ὀπίου, καὶ μὴ ὅλας τὰς αὐστηροτάτας ἀπαγορεύσεις τῆς Σινικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ποσότης τοῦ ἐκ τῶν Ἰνδιῶν εἰσαχθέντος Ὀπίου εἰς τὴν Κίναν.

Ἀπὸ τῶν 1816 μέχρι τῶν 1837.

Ἀριθμὸς τῶν κίβαςίων τῆς

Ἔτη	Ἀριθμὸς τῶν κίβαςίων τῆς		Τίμη εἰς Ἰσπ. δίστ.
	Πάτρας καὶ Βεναρῆς	Μάλβας	
1816	2610	600	3,657,000
1817	2530	1150	3,904,250
1818	3050	1530	4,159,250
1819	2970	1630	5,583,200
1820	3050	1720	8,400,800
1821	2910	1718	8,314,600
1822	1822	4000	7,988,930
1823	2910	4172	8,515,100
1824	2655	6000	7,619,625
1825	3,42	6179	7,608,205
1826	3661	6308	9,610,085
1827	5134	4401	10,425,075
1828	5965	7701	12,533,115
1829	7843	6857	12,057,157
1830	6660	12,100	12,904,263
1831	5950	8265	11,500,584
1832	8267	15,403	15,332,759
1833	9534	11,715	14,006,605
1834	10,207	11,678	;
1835	12,977	12,933	;
1836	14,745	11,724	;
1837	16,916	;	;

Παρεκτός δὲ τῆς Κίνας, καὶ εἰς πολλοὺς τόπους τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, καὶ εἰς ἄλλα ἀκόμη μέρη, ὡς καὶ εἰς τὴν Περσίαν κτλ. εἶναι εἰς μεγάλην χρῆσιν τὸ ὄπιον.

ΤΕΙΟΝ. Τὸ τέϊον, τὸ ὁποῖον οἱ Σῖναι μεταχειρίζονται ἀντὶ τοῦ οἴνου, καλλιεργεῖται μὲν εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν κυρίως λεγομένην Κίναν. ἀλλ' εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Φοκίενου, Τχεκιάγκου, Κιάγκ-σοῦ, Νγκά-Χοεῖ, Χονάν, Κουαντόγκ καὶ Κιάγκ-σί ἡ καλλιέργεια αὐτοῦ εἶναι μᾶλλον ἐκτεταμένη, καὶ ἐπομένως γεννᾶται πλειότερον εἰς τὰ μέρη ταῦτα. Τὸ τέϊον βλαστάνει ἀκόμη εἰς ἀρκετὴν ποσότητα καὶ εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, τὸ Τογκῆρον, τὴν Κοκινκίαν, εἰς τινα μέρη τῆς Βερμανικῆς αὐτοκρατορίας, καὶ εἰς τὸ ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Ἰνδία Ἀσάμ, εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην χώραν μάλιστα ἡ καλλιέργεια αὐτοῦ ἐπεκτάθη πρὸ ὀλίγου, παρέχουσα χρηστάς ἐλπίδας. Οἱ Ἀγγλοὶ τὸ εἰσῆξαν ἀκόμη καὶ εἰς τὸ Σιγκαπὸρ, τὴν Μαλάκκαν, καὶ τὴν νῆσον Πινάγκ, ἀλλὰ τὸ ἐμπόριον κυρίως δέχεται τὸ προῖον τοῦτο ἐκ τῆς Κίνας, καὶ ἡ χώρα αὕτη τῆς Ἀσίας (*) ἐξάγει καὶ μέχρι τῆς σήμερον ὅλον σχεδὸν τὸ εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικὴν δαπανώμενον τέϊον. Τὸ τέϊον δ' ἐφέρθη κατὰ πρῶτον εἰς Εὐρώπην τὸ 1610 παρὰ τῶν Ὀλλανδῶν. Εἰς δὲ τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου μετὰ τὴν Κίναν δαπανᾶται πλειότερα ποσότης αὐτοῦ, ἦτο μόλις γνωστὸν περὶ τὰ 1650· μετὰ δέκα ἔτη α' ὅλον τοῦτο ἡ χρῆσις αὐτοῦ ἐγένεν ὅπως οὖν κοινὴ, διότι ὑπέκυψεν εἰς ἰδιαιτέρον φόρον καθὼς ὁ καφῆς καὶ ἡ τσιοκολάττα ἅτινα ἐπωλοῦντο δημοσίᾳ· καὶ πάλιν ὁμοίως τοσοῦτον σπάνιον ἦτον, ὥστε ἡ Ἀγγλικὴ Ἐταιρία κατὰ τὸ 1664 ἠγόρασε δύο λίτρας καὶ δύο οὐγγίαις διὰ νὰ τὰς προσφέρῃ δωρὸν εἰς τὸν βασιλέα. Κεινότερον ἦτο τὸ τέϊον εἰς τὴν Μοσκοβίαν, διότι κατὰ τὸ 1638 οἱ

(*) Κατὰ τὰ διδόμενα παρὰ τοῦ Α. Βάλβη ὄρια τῆς Ἀσίας, ἦτοι θεωρουμένου τοῦ Ἰνδικοῦ Ἀρχιπελάγους ἢ τῆς Μαλακίας ὡς μέρος τῆς Ὀκεανίας. Ἡ παρατήρησις δ' αὕτη ἐκτείνεται καὶ εἰς τὰ περὶ τοῦ καφῆ, τοῦ πιπέρεως, καὶ ἄλλων προϊόντων τῆς Ἀσίας βηθησόμενα.

πρέσβεις ἐπρόσφερον ἐξ αὐτοῦ δῶρον εἰς τὸν Ξάρ. Μετ' ὀλίγα δ' ἔτη τὸ ποτὸν τοῦτο ἔγινε μία ἀπὸ τὰς πρώτας χρείας τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους, μάλιστα δὲ μετὰ τὸ ἥμισυ τῆς παρελθούσης Ἐκατονταετηρίδος, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ἀκολουθοῦ πίνακος.

Ποσότης τοῦ εἰς Μ. Βρετανίαν εἰσαχθέντος Τεΐου

Ἀπὸ τὰ 1750 μέχρι τῶν 1836.

Ἔτη	Λίτρ.
1750	2,114,922
1760	2,293,613
1770	7,723,538
1780	5,588,315
1790	14,693,299
1800	20,358,702
1810	19,093,244
1820	22,452,050
1830	30,047,079
1836	50,477,466

Ἀγγλική τις Ἐφημερίς, Ἀποικιακὴ Ἀποθήκη καλουμένη, ἀναφέρει ὅτι ἡ Ἐταιρία τῶν Ἰνδιῶν κατὰ τὰ διατρέξαντα ἑκατὸν ἔτη ἐκ τῶν 1710 μέχρι τῶν 1810 ἐπώλησεν εἰς Λονδῖνον 750, 219, 016 Λίτρ. τεΐου, εἰς τιμὴν 129, 804, 595 λιρ. στερλ. καὶ ὅτι ἐκ τῶν 1810 μέχρι τῶν 1832, (ἦτοι τοῦ πεμπτημορίου τῆς προῤῥηθείσης περιόδου), τοσοῦτον ἠῤῥξησεν ἡ δαπάνη τοῦ φυτοῦ τούτου, ὥστε ἐπωλήθησαν 848,408,119 λίτραι αὐτοῦ. Διὰ μόνον δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο εἰσήχθη εἰς τὸ βασιλικὸν ταμεῖον ἡ ἀξιοσημεῖωτος ποσότης τῶν 104, 856, 858 λιρ. στερλ., ἦτοι 2621 σχεδὸν ἑκατομμυρίων φράγκων. Κατὰ δὲ τὸν γενόμενον ὑπολογισμὸν παρὰ ἐπισήμων στατιστικῶν καὶ περιηγητῶν φαίνεται ὅτι κατὰ τὰ 1837 ἡ γενομένη ὀλικὴ ἐξαγωγή τοῦ Σινικοῦ τεΐου παρὰ τῶν Εὐρωπαίων καὶ τῶν

Ἐξαγωγῆ τῶν Ἀγγλων. Λίτρ. 51,000,000

Ἐξαγωγῆ τῶν Ἀγγλων.	Λίτρ. 51,000,000
Ἐξαγωγῆ τῶν Ὀλλανδῶν, Γάλλων, Δάνων καὶ ἄλλων Εὐρωπαϊῶν.	5,000,000
Ἐξαγωγῆ τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν.	10,000,000
Ἐξαγωγῆ τῶν Ῥώσων διὰ ξηρᾶς, διὰ τῆς Κιάχτας.	8,000,000
Τὸ ὅλον	<u>74,000,000</u>

Ἐκ τῆς μεγάλης δὲ ταύτης ποσότητος τὸ Ἠνωμένον Βασίλειον τῆς Ἀγγλίας καὶ αἱ ἀποικίαι αὐτοῦ δαπανῶσι σχεδὸν τὰ δύο τρίτα· μετὰ ταῦτα δὲ ἀριθμοῦνται αἱ Ἠνωμένοι πολιτεῖαι, ἡ Ῥωσσία, ἡ Ὀλλανδία, ἡ Δανικὴ μοναρχία, ἡ Νορβηγο-Σουηδία, ἡ Πρωσσία, καὶ ἡ Δυτικὴ Γερμανία· τὸ δὲ λοιπὸν τῆς Γερμανίας, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία καὶ οἱ ἄλλοι τόποι τῆς Μεσημβρινῆς Εὐρώπης δαπανῶσι πολλὰ ὀλίγον.

ΖΑΧΑΡΟΝ. Ἡ Ἀσία εἶναι ἡ πρώτη πατρίς τοῦ ζαχάρου. Εἰς τὴν Κίναν μάλιστα ἡ καλλιέργεια αὐτοῦ ἦτον ἐκτεταμένη εἴκοσι αἰῶνας πρὶν γίνῃ γνωστὸν εἰς τοὺς Εὐρωπαϊοὺς· καὶ τ' ἄλλα δ' ἀνατολικά ἔθνη ἀκόμη εἶχον μάθειν μετὰ παρέλευσιν ἀρκετοῦ χρόνου τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε δ' ἐγίνε γνωστὸν καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ ζάχαρον, ἠγνόουν ἐπὶ πολὺ τὴν φύσιν καὶ τὴν παραγωγὴν του, μέχρις οὗ περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΓ'. Ἐκατονταετηρίδος ὁ ἐνδόξος περιηγητὴς Μάρκος Πόλος ἔφερε κατὰ πρῶτον τὰς ἀκριβεῖς περὶ αὐτοῦ γνώσεις. Ἐγίνε δὲ τὸ ζαχαράλαμον γνωστὸν πρῶτον μὲν εἰς τὴν Ἀραβίαν, τὴν Νουβίαν, τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον· ἀκολούθως δὲ περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΕ'. Ἐκατονταετηρίδος μετεφέρθη εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ ἐκεῖθεν ἀμέσως μετεκομίσθη εἰς τὴν Ἀμερικὴν.— Ἡ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐξαγωγὴ τοῦ πολυτίμου τούτου προϊόντος εἶναι μικροτάτη ὡς πρὸς τὴν γινομένην ἐκ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τινῶν νήσων τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ὠκεανίας. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα ὁμως διὰ τε τὸν μηδαμινὸν μισθὸν τῶν ἐργατῶν καὶ τὴν μεγάλην εὐφορίαν τῆς

Ἰνδίας, τῆς Κίνας, τοῦ βασιλείου τῆς Σιάμης καὶ τῆς Κοκινκίνας ἐξέρχεται ἀρκετὴ ποσότης, ἣτις ἠθέληεν εἰσθαι ἀκόμη μεγαλητέρα, ἂν οἱ προσδιωρισμένοι δι' αὐτὸ φόροι εἰς τοὺς λιμένας τῆς Εὐρώπης δὲν ἐπηύξανον μεγάλως τὴν πρώτην αὐτοῦ τιμὴν. Λογίζεται μάλιστα ὅτι τὸ ἐξαγόμενον ἐκ τῆς Κίνας, τῆς Βεγγαλίας, τῆς Σιάμης καὶ τῆς Κοκινκίνας ἀναβαίνει σχεδὸν εἰς 90,000,000 λίτρ., ἀφότου πρὸ πάντων εἰς τὴν Ἀγλικὴν Ἰνδίαν ἐπαυξάνει μεγάλως κατ' ἔτος ἡ καλλιέργεια αὐτοῦ.

ΚΑΦΦΕΣ. Ὁ καφφές, τοῦ ὁποίου ἡ πρώτη πατρίς εἶναι ἡ Αἰθιοπία, εἰσήχθη εἰς τὴν Ἀραβίαν κατὰ τὸ τέλος τῆς ΙΕ'. Ἐκατονταετηρίδος, καὶ ἔκτοτε ἔγινεν οὐχὶ μόνον ἐν ἐκ τῶν πολυτιμοτέρων προϊόντων τῆς Ἀσίας, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑψηλὴ πεδιάς τοῦ Ἰεμενίου ἐξάγει τὸν καλητέρας ποιότητος καφφέν, ὑπὸ τὸ ὄνομα καφφές τῆς Μόκας. Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐπωλήθη δημοσίᾳ ὁ καφφές τὸ 1554, ὅπου καὶ ἀπήντησεν οὐ μικρὰς δυσκολίας εἰς τὴν ἀρχὴν. Εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην εἰσήχθη ἀκολούθως, ἂν καὶ ἦναι ἄγνωστον πότε· εἰς δὲ τὴν Ἀμερικὴν ἐγνωστοποιήθη τὸ 1714 ἀπὸ τινος φυτοῦ καφφέ ὠρηθέντος ὑπὸ τῶν ἐν Ἀμστελοδάμῳ ἀρχῶν εἰς Λουδοβίκον ΙΔ. βασιλ. Γαλλίας.—Ὁ πλειότερος καφφές δὲν ἐξάγεται ἐκ τῆς Ἀσίας, ἀλλ' ἐκ τῆς Ἀμερικῆς, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ πέμπεται ὅλος σχεδὸν ὁ θαπανάμενος εἰς τὴν Εὐρώπην. Θεωροῦντες δὲ τὴν γενομένην ἤδη μεγάλην ἀνάπτυξιν τῆς καλλιέργειας αὐτοῦ εἰς τὸ παράλιον τῆς Μαλαβάρ καὶ τὴν νῆσον Κεϋλάνην, νομίζομεν ὅτι δὲν ἠθέλομεν σφάλιν ἐπὶ πολὺ, ἐκτιμῶντες εἰς 35,000,000 λίτρ., τὸ ὅλον τῆς γινομένης ἐξαγωγῆς ἐκ τῶν Ἀσιατικῶν χωρῶν διὰ τὴν Εὐρώπην.

ΠΕΠΕΡΙ. Ἡ καλλιέργεια τοῦ πεπέρεως περιορίζεται εἰς μικρὸν τι μέρος μόνον τῆς μεσημβρινῆς Ἀσίας καὶ Δυτικῆς Ὠκεανίας. Τὸ παράλιον τῆς Μαλαβάρ, εἰς τὴν Ἀγλικὴν Ἰνδίαν, εἶναι ἡ πρώτη αὐτοῦ πατρίς, μ' ὅλον ὅτι ἡ δυτικὴ Ὠκεανία, καὶ ἡ ἐν αὐτῇ νῆσος Σουμάτρα ἐξάγουσι τὴν μεγαλητέραν αὐτοῦ ποσότητα. Τὸ καλητέρον ὅμως

εἶναι τὸ ἐκ τῆς Μαλαβάρ συναγόμενον Συναριθμοῦν-
τες δὲ ὅλον τὸ ἐκ τοῦ παραλίου τούτου ἐξαγόμενον πέπε-
ρι, μετὰ τοῦ ἐξαγομένου ἐκ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τῆς
χερσονήσου τῆς Μαλάκκας, καὶ τῶν περιχώρων τῆς Μαλάκ-
κας εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς χερσονήσου ταύτης, καθὼς
ἀκόμη καὶ τὸ ἐκ τῶν ἀνατολικῶν παραλίων τοῦ κόλ-
που τῆς Σιάμης, καὶ τὸ ἐκ τῆς (ἐξαρτωμένης ἐκ τοῦ Ἄν-
νάμ) Καμβοΐας, δυνάμεθα νὰ ἐκθέσωμεν τὸ ὅλον τοῦ ἐξα-
γομένου ἐκ τῆς Ἀσίας πεπερέως εἰς σχεδὸν 17,000,000
λίτρ., ἐξ ὧν μέγα μέρος εἰσάγεται εἰς τὴν Κίναν, καὶ ἄλ-
λας χώρας τῆς Ἀσίας, ἐνθα τὸ φυτὸν τοῦτο δὲν βλαστάνει,
ἀν καὶ ἀναζητῆται ἀρκετά.

ΚΙΝΝΑΜΩΜΟΝ. Τὸ ἀληθὲς Κιννάμωμον (καννέλλα)
συνάγεται ἐκ τῶν νήσων τῆς Ἀσίας, κυρίως ἐκ τῆς νήσου
Κεϋλάνης καὶ μέρος τῆς Κοκινκίνας ἐντὸς τοῦ 15^ο. καὶ
16^ο παραλλήλου. Ἡ κυριωτέρα ἐξαγωγή διὰ τὴν Εὐρώπην
καὶ τοὺς ἐπισημοτέρους τόπους αὐτῆς τῆς Ἀσίας ἐκτιμᾶται
ἕως 800, 000 λίτρ. σχεδόν.

ΒΑΜΒΑΚΙΟΝ. Ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἡ Ἀσία παρεῖ-
χε τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις ἐν χρή-
σει βαμβακίου. Μετὰ τὴν καλλιέργειαν μ' ὅλον τοῦτο τοῦ
φυτοῦ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰς ἠνωμέ-
νας πολιτείας καὶ τὴν Βραζιλίαν, τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κό-
σμου προμηθεύει τὴν πρώτην ὕλην εἰς τ' ἀναρίθμητα ἐργο-
στάσια τῆς Εὐρώπης. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα δὲ ἡ Ἰνδία ἐξάγει
ἀκόμη ἀρκετὴν ποσότητα, μάλιστα δὲ διὰ τὴν Κίναν καὶ
τὴν Ἀγγλίαν. Καὶ ἡ Ὀθωμανικὴ δὲ Ἀσία παρέχει
ἀρκετὴν ποσότητα, ἀν καὶ κατωτέραν ἐκείνης. Ἡ ὅλικὴ
ἐξαγωγή μ' ὅλον τοῦτο τοῦ Ἀσιατικοῦ βαμβακίου διὰ τ'
ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου εἶναι πολλὰ μικρὰ, μ' ὅσον ὅτι ἡ
Ἀσία μόνη παρέχει ὑπὲρ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐξαγομένου
ἐπὶ τῆς γῆς βαμβακίου. Ἀλλ' εἰς τοῦτο δὲν πρέπει νὰ
θαυμάσωμεν ἀν ἀναπολήσωμεν ὅτι οἱ πλειότεροι ἐν γένει
τῶν κατοίκων τοῦ μέρους τούτου, κατὰ τὴν διακεκαυμένην
καὶ τὴν εὐκρατον ζώνην, ἐνδύονται κυρίως μὲ βαμβάκιον.

ΙΝΔΙΚΟΝ. Τὸ Ἰνδικόν (χυδ. λουλάκιον) ἐξέρχεται ἐκ φυτοῦ τινός, ὅπερ πολλοὶ μὲν διίσχυρίζονται ὅτι εἶναι ἰδίως γέννημα τῆς Ἀσίας, ἀλλ' ὁ Χουμβώλδοτος ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι ἐπίσης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Ἐγινε δὲ ἡ βαφὴ αὕτη πρὸ χρόνων τινῶν ἐν ἐκ τῶν κυριωτέρων προϊόντων τῆς Ἀγγλικῆς Ἰνδίας, ἀφότου μάλιστα διεδόθη ἡ καλλιέργεια αὐτοῦ κυρίως μετὰ τὸ τέλος τῆς παρελθούσης Ἐξατονταετηρίδος. Ἡ Βεγγαλία παρέχει οὐ μόνον τὴν μεγαλητέραν αὐτοῦ ποσότητα παρ' ὅποιανδήποτε ἄλλην χώραν, ἀλλὰ καὶ τὴν καλητέραν ποιότητα μετὰ ταῦτα δ' εἶναι ἡ χώρα τοῦ Γεννεβελλύου ἐμπεριλαμβανομένου εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Μαδράς, τὸ πρᾶϊόν τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ ὡς δεκατημόριον τοῦ τῆς Βεγγαλίας. Γενικῶς δὲ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἐξαγωγή τοῦ πολυτίμου τούτου προϊόντος ἐκ τῆς Ἀσίας ἀναβαίνει σχεδὸν εἰς 10,000,000 λίτρας.

Ἐκ τῶν προϊόντων τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου ὅσα ἀποτελοῦσι μέρος τῶν ἐξαγομένων ἄρθρων ἐκ τῆς Ἀσίας, θέλομεν περιορισθῆν ν' ἀναφέρωμεν μόνον περὶ τῶν μαργαριτῶν, τῆς μετάξης καὶ τῶν μηλωτῶν.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ. Τὰ Ἀσιατικὰ παραθαλάσσια παρέχουσι τὰς δύο πλουσιωτέρας καὶ ἐπισημοτέρας καθ' ὅλην τὴν ὑφήλιον ἀλιείας τῶν μαργαριτῶν. Καὶ ἡ μὲν ἐξ αὐτῶν εἶναι κατὰ τὴν δυτικὴν ὄχθην τῆς νήσου Κεϋλάνης εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Ἀσίαν, ἡ δὲ ἄλλη εἰς τὰς ὄχθας διαφόρων νήσων τοῦ Περσικοῦ κόλπου, ἐξ ὧν ἡ Βαγρέϊν φαίνεται ὅτι εἶναι τὸ κέντρον αὐτῶν· ἡ δευτέρα μάλιστα ἀλιεία εἶναι ἡ πλουσιωτέρα τὴν σήμερον ἐξ ὅλων ὅσας γινώσκομεν. Ὁ ἐν Ἀβουχερέρ Ἀγγλος διοικητῆς Βίλσον ἐκτιμᾷ τὸ ἐτήσιον προϊόν των ἕως 5,000,000 Φράγκ. 1500 δὲ πλοιάρια χρησιμεύουσι κατ' ἔτος διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον.

ΜΕΤΑΞΑ. Μ' ὅλον ὅτι εἰς τὰ ἐργοστάσια τῆς Περσίας, εἰς τὴν Συρίαν καὶ τὴν Ἠλλάσσονα Ἀσίαν, καθὼς ἀκόμη καὶ εἰς τὰ πολυάριθμα ἐργοστάσια τῆς Ἰνδίας καὶ Κίνας δαπανᾶται ἀρκετὴ μέταξα, καὶ μ' ὅλα ταῦτα αἱ χώραι αὗται ἐξάγουσι μέγα μέρος αὐτῆς ἀκατέργαστον.

Κατ' ἀκριβεῖς δὲ λογισμοὺς ἀνάγεται ἡ ὀλικὴ ἐξαγωγή τῆς μετάξης ἐκ τῶν μερῶν τούτων εἰς σχεδὸν 4,500,000 λίτρας.

ΜΗΛΩΤΑΙ. Αἱ παγωμέναι ἔρημοι τῆς Σιβηρίας, τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Οὐράλ, καὶ τὸ βόρειον τοῦ Ἀλταΐ οὔσαι ἡ πατρίς τοῦ σαμουρίου, τοῦ κακουμίου, τῆς ἐνυδρίδος, τῶν καστόρων, τῶν ἄλωπέκων καὶ ἄλλων ζώων παρέχουσιν ἐν τῶν κυριωτέρων ἄρθρων τοῦ ἐμπορίου τῆς ἐξαγωγῆς τῆς Ἀσιατικῆς Ῥωσσίας ἀν δὲ καὶ ὁ ἀριθμὸς τοιούτων ζώων ὀλιγοστεύη καθ' ἑκάστην, καὶ καὶ μ' ὅλον τοῦτο φαίνεται ὅτι τὸ ἐσῆσιον προϊόν τῶν ἐξαγομένων μηλωτῶν διὰ τὴν Εὐρώπην καὶ τὰς ἄλλας χώρας τῆς Ἀσίας δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ σχεδὸν εἰς 7,000,000 Φράγκ.

Ἀφίνοντες δὲ κατὰ μέρος τοὺς ἀδάμαντας καὶ τοὺς ἄλλους πολυτίμους λίθους, ἐξ ὧν τοσοῦτον πλουτοῦσιν αἱ μεσημβριναὶ χῶραι τῆς Ἀσίας, καὶ οἵτινες εἶναι οἱ καλλήτεροι ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γινγνωσκομένων, καθὼς καὶ τὰ συνηθέστερά της μέταλλα, περιοριζόμεθα ἤδη νὰ διαλάβωμεν περὶ τοῦ χρυσοῦ, τῆς πλατίνας καὶ τοῦ ἀργύρου ἅτινα ἐξάγονται ἐκ τῆς Σιβηρίας. Τὰ τρία ταῦτα πολύτιμα μέταλλα, μάλιστα δὲ τὰ δύο πρῶτα, εὐρίσκονται εἰς αὐτὴν ἀφθόνως, καὶ ἐσχάτως ἀκόμη ἀνεκαλύφθησαν εἰς τὸ Ἀλταΐ πλούσια μεταλλεῖα χρυσοῦ, διὰ τὸ ὅποῖον τὸ προϊόν τοῦ μέρους τούτου τῆς Ῥωσικῆς αὐτοκρατορίας δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ εἰς 33,940 μάρκας χρυσοῦ, εἰς 8,560 μάρκας πλατίνας καὶ εἰς 87,300 μάρκας ἀργύρου. Διὰ νὰ λάβωμεν δὲ ἰδέαν ἐντελῆ τοῦ ἐξαγομένου χρυσοῦ εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἀσίας, ἀρκεῖ ν' ἀναπολήσωμεν ὅτι περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος καθ' ὄνυχρονον δηλαδὴ ἦνθουν μεγάλως τὰ μεταλλεῖα τοῦ νέου Κόσμου, ἅπας ὁ ἐκ τῆς Ἀμερικῆς ἐξαγόμενος χρυσὸς δὲν ὑπερέβαινε τὰς 46,000, μάρκας, ἐξ ὧν ἡ Νέα Γρανάδα παρεῖχε τὰς 20,800, τὸ Χιλὶ τὰς 12,450. Ἡ Ῥωσικὴ Ἀσία λοιπὸν παρέσχε μόνη τέσσαρα ἑβδομα ὅλου τοῦ ἐξαγομένου χρυσοῦ ἐκ τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὸ

1803· μετὰ ταῦτα δ' ἀνεκαλύφθησαν τὰ μεταλλεῖα τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν, ἅτινα κατὰ τὸ 1834 ἔδωσαν 8,254 μάρκας χρυσοῦ· ἐπειδὴ δὲ ὅλος ὁ ἐκ τῆς Ἀμερικῆς ἕξα-χθεὶς χρυσὸς κατὰ τὸ 1835 δὲν ἀνέβη τὰς 41,000 μάρκας, τὸ προϊόν τῆς Ῥωσικῆς Ἀσίας (κατὰ τὸ 1837) εἶναι σχεδὸν ἴσον μὲ τὸ τοῦ νέου κόσμου, διὰ τῆς διαφορᾶς μόνον τριῶν εἰκοστημορίων.

Σημ. Ἡ π ρ ῶ τ η δ ι α ἰ ρ ε σ ι ς, παρεκτός τοῦ τεύου, τῆς μετάξης, τοῦ βαμβακίου, τοῦ Ἰνδικοῦ, τῶν μαργαριτῶν, τοῦ ζαχάρου, τοῦ πεπέρεως, καὶ τοῦ κινναμώμου, παρέχει ἀκόμη καὶ χαλκόν, κασσίτερον, χρυσόκολλαν, ὑδράργυρον, ψευδάργυρον (ζίγκον), ὄστρακό-δερμα χελώνης, ἀρώματα, ραβάρβαρον, κάμφοραν, γομμαλάκκαν, μοναδικά τινα εἶδη ξύλων, ρουβνια, σαπφείρους καὶ ἄλλους πολυτίμους λίθους, πορκελλάνην καὶ ἄλλα. Εἰσαγομένη δὲ εἰς αὐτὴν, παρεκτός τοῦ ὀπίου, αἱ μηλωταὶ τῆς Σιβηρίας καὶ Δυτικῆς Ἀμερικῆς, διάφορα παρσκευασμένα φάρμακα, καὶ πολλότατα προϊόντα τῆς Ἑυρωπαϊκῆς φιλοπορίας, πρὸ πάντων μάλιστα ρουχικά, σιδηρικά, ὑελικά, διάφορα κειμήλια κτλ.— Εἰς τὴν δευτέραν διαίρεσιν, παρεκτός τοῦ ὀπίου, τοῦ βαμβακίου, τοῦ καφφέ, ζαχάρου, κινναμώμου καὶ πεπέρεως, ὑπάρχουσι αἱ περίφημοι Ἰνδικαὶ μουσολίναι, τήπητες, σάλια, ξηροὶ καρποὶ εἰς μεγάλην ποσότητα, διάφορα εἶδη οἴνων, μάλιστα τῆς Χίου, τῆς Σάμου καὶ τῆς Κύπρου, κόμμι, σταφίδες Βρυούλων καὶ Καραβούρων, κτλ. ἵπποι, κάμηλοι, μαλλία προβάτων, δέρματα, ἤλεκτρον, κηκιδία, κρόκος, τριανταφυλλόλαδον, νικοτιανή, ἀδάμαντες, σάπφειροι, διάφοροι πολυτίμοι λίθοι, χαλκός, σίδηρος κτλ. κτλ. Τὰ κυριώτερα δὲ εἰσαγώγιμα εἶδη εἶναι τὰ αὐτὰ καὶ τῆς πρώτης διαιρέσεως, παρεκτός τοῦ ὀπίου, ἐξ οὗ οἱ τόποι οὗτοι παρέχουσι τὸ μεγαλύτερον μέρος καὶ τῆς καλλιτέρας ποιότητος.— Τῆς Τρίτης διαιρέσεως τὰ ἐξαγώγιμα ἄρθρα εἶναι (παρεκτός τοῦ χρυσοῦ, τῆς πλατίνας, τοῦ ἀργύρου, τῶν μηλωτῶν) χαλκός, σίδηρος, μαχαλίτης λίθος καὶ ἄλλα μεταλλικὰ προϊόντα, ἔρια, προϊόντα τῆς ἀλιείας, ἅλας κτλ. Καὶ ταῦτα μὲν τῆς Ῥωσικῆς Ἀσίας. Τὸ δὲ ἀνεξάρτητον Τουρκιστάν παρέχει βαμβακίον κλωσμένον καὶ εἰς πανικὰ, ἵππους, εἶδη πολυτίμων τινῶν λίθων, μεταξωτὰ, μηλωτὰς, ξηροὺς καρποὺς κτλ. Τὰ δὲ εἰσαγώγιμα εἶναι ὡς καὶ τῶν ἄλλων σχεδὸν διαιρέσεων.